

- Fieri sæpe exterius, ac vere certum est, a num. 6. 537
 Idque virtute etiam naturali Angelorum, num. 10 et 12. 539
 7. Assumere possunt Angeli corpora videnda uni et non alteri, num. 3. 536
 Quomodo id fiat, num. 14. 540
 8. Raro assumunt Angeli corpora verorum animalium, lib. 4, cap. 34, num. 1. 540
 Vera animalia imperfecta possunt Angeli efficere, applicando activa passivis, ut ea assumant, n. 2. 541
 Non item perfecta, unde necessario erunt phantastica, num. 3. 541
 9. Assumenda corpora ex qua materia formentur ab Angelis, opiniones variae, num. 4. 541
 Formati tamen a bonis ex aere, a malis ex cœno, aut alia sordida materia, verisimilium, a num. 5. 542
 10. Humana corpora ab Angelis assumpta vera organa, dispositionesque humanas habere sentit Tertulianus, lib. 4, cap. 35, num. 1, 2 et 7. 543 et 545
 Contrarium vero probatur a num. 3. 544
 11. Dæmones communiter non assumunt corpora undique similia humanis, eodem cap. 35, num. 5. 544
 12. Assumpta corpora quo pacto conflent Angeli partim solida, partim mollia, etc., eodem cap. 35, num. 8. 545
 Quo item pacto illa appareant tangibilia, n. 9 et 10. 546
 Et quomodo tangibilia non esse discerni possit? num. 12. 547
 13. In assumpto corpore non necessario est Angelus definitive, lib. 6, cap. 20, num. 42. 779
 14. Per assumpta corpora possint-ne Angeli plura efficere, quam sine illis, lib. 4, cap. 39, num. 1. 559
 Quomodo per illa loquantur, l. 4, cap. 39, num. 1. 559

ATTENTIO.

1. Attentio actualis requiritur ut intellectus aliquid actu cognoscat, lib. 6, cap. 6, num. 27. 664
 2. Attentio intellectus est ejus peculiaris efficientia circa actum per quem tendit in objectum, ibid. et num. 29. 665
 3. Attentio in divino intellectu qualis sit? eodem num. 29. 665

AUDITIO ANGELORUM.

1. Ut audiat Angelus novam in se speciem recipit a loquente, lib. 2, cap. 28, a num. 37. 269
 2. Auditio hæc intuitiva est locutionis alterius, c. 28, num. 37 et 38. 269
 Objecti vero abstractiva, num. 39 et 40. 270
 3. Ab audiente Angelo speciem ad audiendum principaliter produci absurde docuit Richardus, a n. 58. 276
 4. Audiens Angelus necessario sentit productam in se de novo speciem, num. 61. 277
 Potest tamen suspendere cognitionem de ipso objecto, num. 62. 277
 5. Audiens Angelus potest certo judicare, quis secum loquatur, num. 49. 273
 Unde ut colligat, num. 50. 273
 Vide etiam verbo LOCUTIO.

AUGMENTUM, vide BEATITUDO A NUM. 6.

AUXILIUM.

1. Auxilio speciali non egent Angeli ad servandam totam legem naturæ, lib. 3, cap. 7, num. 17 et 18. 393
 2. Cum æquali auxilio præveniente quidam Angeli steterunt, quidam ceciderunt, lib. 5, cap. 12, num. 15 et 16. 629

3. Id auxilium majus fuit in ratione beneficii in illis qui steterunt, num. 17. 629
 4. Speciale auxilium adjuvans et concomitans receperunt sancti Angeli in secundo, instanti non vero mali, quamvis fuerit oblatum, ibid., num. 18. 629
 Imo si secunda mora successionem habuit, verisimile est, post primam deliberationem datum fuisse sanctis Angelis speciale auxilium præveniens majus, etiam in ratione auxilii, quo confirmarentur, eodem lib. 5, cap. 12, a num. 19. 630
 5. Auxilia physice sufficientia, in via, non negavit Deus Angelis lapsis, lib. 8, c. 1, a n. 18 et n. 24. 963 et 965
 Negavit tamen excitantia et prævenientia uberiora, num. 22. 964
 Et consequenter negavit moraliter sufficientia, num. 24. 965

B

BEATITUDO NATURALIS.

1. Beatitudinem naturalem in Angelo esse inamissibilem qui dicant, lib. 3, cap. 11, num. 2. 413
 Refutantur, num. 3 et 4. 414
 Imo esse impossibile, ob suam amissibilitatem alii volunt, qui impugnantur, num. 6 et 7. 414
 Inamissibilitas tamen ex providentia divina Angelo consentanea naturaliter non deesset, num. 8. 415
 2. Beatitudo naturalis destruitur peccando contra finem etiam supernaturalem, l. 3, cap. 11, n. 4. 414

BEATITUDO SUPERNATURALIS.

1. Beatitudo supernaturalis est finis simpliciter ultimus Angelorum, lib. 5, cap. 1, num. 2. 566
 Alia essentialis, alia accidentalis, l. 6, c. 6, n. 1. 655
 2. Angeli in primo instanti non fuerunt perfecte beati, cap. 2, num. 5. 639
 Probatur late a num. 8. 639
 Habuerunt tamen beatitudinem inchoatam seu viam, num. 7. 639
 3. Beatitudinem supernaturalem Angeli non receperunt in instanti, quo illius meritum consummarunt, lib. 6, cap. 2, a num. 6. 639
 Sed immediate post ipsam consummationem, cap. 2, num. 2. 638
 Id vero contingit in tertio instanti post suam creationem, cap. 3, a num. 5. 641
 4. Beatitudinem collatam fuisse Angelis intuitu subsequenti meriti qui dixerint, l. 6, cap. 4, n. 4. 643
 Contrarium statuitur et probatur, a num. 5. 644
 5. Beatitudo Angelorum quanta, l. 6, c. 4, n. 16. 647
 6. Beatitudo essentialis Angelorum nec augetur per merita exhibita post illam adeptam, lib. 6, cap. 4, num. 18, et cap. 6, num. 3. 648 et 656
 Imo nec sine illis locum habet augmentum in tali beatitudine, num. 3. 656
 7. Id augmentum triplex cogitari potest, lib. 6, c. 6, num. 1. 655
 8. Beatitudinem essentialem paulatim crescere in Angelis extensive qui sentiunt, ibid., num. 2. 656
 Contrarium statuitur a num. 3. 656
 9. Prædictum incrementum extensivum quo pacto extrinsece fiat explicant nonnulli, num. 8 et 9. 658
 Impugnatur late a num. 10. 659
 10. Beatitudo accidentalis in quo consistat, l. 6, c. 8, num. 1. 673
 Ejus triplex acceptio a num. 2. 673
 11. Beatitudo accidentalis quomodo dicenda sit in Angelis augeri, lib. 6, cap. 8, a num. 6. 674

12. Beatitudinem accidentalem augeri ex novo merito qui velint? ibid., num. 7. 675
 Refelluntur eodem num. 7. 675
 13. Beatitudo secum non compatitur peccatum, lib. 6, cap. 7, num. 4. 669
 14. Beatitudinis appetitio, an, et quomodo fuerit Luciferi, vel aliorum Angelorum peccatum, vide verbo PECCATUM a num. 8. 670
 15. Beatitudo in Angelis est inæqualis juxta meritum et naturalis perfectionis inæqualitatem, lib. 6, cap. 4, a num. 19. 648
 16. Beatitudo, vide VISIO BEATA.

BONUM.

1. Bonum in communi impossibile est, odio haberi. Non sic bona particularia, etiam ipse Deus, et cur? lib. 3, cap. 4, num. 10. 378

C

CÆCITAS.

1. Cæcitas mentis, vide INTELLECTUS, num. 25.

CAUSA.

1. Nulla causa a suo effectu necessitatur, ut in ipsum influat, lib. 3, cap. 10, num. 9. 406

CHERUBIM.

1. Cherubim positus ante paradisum, Genes 3, ex quo ordine fuerit? l. 6, c. 10, a n. 4, et n. 13. 684 et 687
 2. Cherubini sub specie animantium efficti, ad representandum proxime supernos spiritus, ib. n. 15. 688
 3. Cherubini apud Ezechielem, cap. 10, fuerunt ex octavo ordine, ibid., num. 18 et 19. 689
 4. Cherubini non mittuntur, sed Deo assistant, num. 20. 690
 Ministrare tamen dicuntur per inferiores Angelos, num. 21. 691
 5. Cherubim, vide etiam CHORUS, num. 5.

CHORUS ANGELICUS.

1. Chorus in Angelis quid; et quomodo se habeat ad Hierarchiam? lib. 1, cap. 13, num. 4, in fine. 52
 2. Novem esse choros, sive ordines constituentes tres Hierarchias, quomodocumque tandem disponantur, de fide est, ibid., a num. 52
 3. Chori constituuntur ex Angelis distinctis, non vero solum ex distinctis officiis ejusdem Angeli, n. 7. 54
 4. Chorus infimus, qui ad nostram custodiam deputatus est, Angeli vocabulum commune omnibus choris sibi appropriat, eodem cap. 13, num. 8. 54
 5. De cæteris choris sursum versus, tam quoad rationem nominis, quam muneris, ac rationem eos distinguendi, ibid., per totum caput. 52
 6. Pro diversitate Hierarchiæ imo et chori, diversificantur specificè Angeli, lib. 1, cap. 14, num. 3. 60
 Inæqualitas tamen individualis diversitatem in choris, aut Hierarchiis non arguit, num. 5. 61
 7. Chori ejusdem Hierarchiæ differunt genere minus communi, tres vero Hierarchiæ communi, lib. 1, cap. 14, num. 8. 62
 Unde uterque modus differendi, colligatur? ibid., a num. 10. 63
 8. Genus illud minus commune subdividitur in triplex aliud genus, quorum quodlibet multas species infimas complectitur, num. 14. 65
 9. Distinctio in choris et Hierarchiis, an fiat spectata natura, vel etiam gratia, ibid., num. 15. 65

- An talis distinctio inceperit in via, vel solum termino Angelorum, num. 16. 66
 An durata sit post diem Judicii, num. 17, et lib. 8, cap. 21, num. 10. 66 et 1091
 Quo pacto inveniatur etiam in dæmonibus? l. 1, c. 14, num. 18, et lib. 8, cap. 21, per totum. 66 et 7087
 Vide DÆMONES, a num. 22.
 10. Ad choros Angelorum non omnes Animæ sanctæ assumuntur, eod. cap. 14, num. 19. 67
 11. Ex omnibus Angelorum choris aliqui de facto peccarunt, l. 7, cap. 17, num. 2, et sequentibus. 915
 12. Chori Angelorum quo superiores, eo pluribus constant Angelis, lib. 1, cap. 11, num. 8, pag. 45, et lib. 6, cap. 9, num. 20. 681

CHRISTUS DOMINUS.

1. Christus a sanctis Angelis singulariter dilectus, et adoratus in secundo suæ viæ instanti, lib. 5, cap. 11, num. 15, pag. 622, et cap. 12, a num. 13, pag. 628, et ad id tenebantur, lib. 7, cap. 13, num. 32. 891
 2. Christus salvator, et glorificator Angelorum, non redemptor fuit, lib. 6, cap. 2, num. 9. 640
 3. In Christo status merendi, et visio simul dabantur, lib. 6, cap. 4, num. 13. 646
 4. Christus Dominus etiam ante diem Judicii crescere non potest in gloria accidentali, licet secundum scientiam infusam variare queat actualem considerationem, lib. 6, cap. 8, num. 9. 676
 5. Christus qua homo dicitur minister, et missus, cap. 10, num. 43. 698
 6. Christo nascenti, resurgenti et ascendenti, supremi etiam Angeli astiterunt, ibid., num. 47. 699
 7. Christus in persona propria post ascensionem ad terras descendisse, probabile, ibid., num. 45. 698
 8. Christus non habuit proprium custodem Angelum, sed multos quibus administris uti poterat, lib. 6, c. 17, num. 21. 754
 9. An noverit futura contingentia in seipsis? lib. 2, cap. 10, num. 11. 156

CŒLUM.

1. Cœlestium corporum quædam specie differunt, quædam non, lib. 1, cap. 15, num. 19. 74
 Non sunt instrumenta moventium ad effectus sublimares, lib. 4, cap. 25, num. 10. 518
 Horum operationes, quo pacto sint, vel non sint defectibiles, lib. 3, c. 7, num. 15. 392
 2. Cœlo toti an parti adsit motor? l. 4, c. 31, n. 13. 534
 An cum illo etiam versetur, vel immotus moveat? ib., a num. 14. 525
 3. Cœlum, vide etiam verbo CUSTODIA, num. 16.

COGITATIO.

1. Cogitationes congruas ad non peccandum contra legem naturæ quomodo habeant Angeli absque speciali Dei beneficio, lib. 3, cap. 7, n. 17 et 18. 393
 2. Cogitationum cordis vocabulum, tam intellectus quam voluntatis actus significat, l. 2, c. 25, n. 7. 232
 3. Cogitationes cordis occultari, ac manifestari formaliter per solam cogitantis voluntatem improbat, lib. 2, cap. 27, a num. 21. 230
 4. Cogitationes ad intellectum spectantes suapte natura occultæ sunt, et cur? lib. 2, cap. 25, num. 9. 233
 5. Notas esse Angelis prout ad intellectum spectant, licet non prout a voluntate aliquo modo pendere possunt qui dicant, num. 4. 230
 Etiam utroque modo occultas esse, veræ sententia, a num. 5. 231

- Nec ullæ sunt excipiendæ, num. 11 et 12. 234
 6. Cogitationes cordis, prout actus voluntatis significant, possunt Angeli conjecturaliter dignoscere, lib. 2, cap. 21, num. 2 et 3. 211
 Non evidenter, et in seipsis cognosci fides docet, a num. 4. 212
 Non etiam evidenter ex causis, et effectibus cognoscuntur, cap. 22, n. 12. 217
 7. Voluntatis actus præsentis, licet non futuros, evidenter ab Angelis cognosci erronee sentit Durandus, lib. 2, cap. 22, num. 1. 213
 Videri eos existere, non tamen quales sint, falso docet Argentina, num. 2. 214
 Videri quid, et quales sint, non tamen quam intensi, inconstanter, et temere ait Hervæus, n. 3 et 4. 214
 Videri omnes actus etiam liberos, solamque intensiorem, qua fiunt, occultari, temere etiam dixit Henricus, a num. 5. 215
 8. Omnes voluntatis humanæ actus, tam liberi, quam necessarii sunt in hac vita Angelis de se occulti, ib., num. 11 et 13. 217
 An idem dicendum de voluntate Angeli et animæ separatæ in sua natura spectata, eod., num. 13. 218
 9. Cur prædicti voluntatis actus sint Angelis suapte natura occulti, cap. 23, a num. 1. 218
 Variæ ea de re opiniones referuntur, ac refelluntur, a num. 4. 220
 Vera ratio est Angelos talium actuum species concretas non habere, a n. 17 et c. 25, a n. 4. 226 et 227
 10. Voluntatis actus nec ut possibiles Angelus per propriam speciem cognoscit, eod. cap. 24, a n. 7. 218
 11. Cogitationes internas futuras aliorum vident Angeli in Verbo, prout ad suum statum spectant, l. 6, cap. 5, num. 12. 654
 12. Cogitationem cognoscens, ejus etiam objectum intelligit, lib. 2, cap. 28, a num. 43. 271

Vide alia verbo INTELLECTUS ET VOLUNTAS.

COGNITIO ANGELI.

1. Angelus semper est in aliquo actu cognoscendi, lib. 2, cap. 35, a num. 3. 339
 2. Omnis cognitio Angeli est productiva Verbi, lib. 2, cap. 4, num. 21. 105
 Et ab ipsius substantia, et intellectu distincta, cap. 1, a num. 3. 78
 3. Cognitio matutina et vespertina in Angelis quid sit, lib. 2, cap. 40 remissive. 366

COGNITIO DE HIS, QUÆ INTRA IPSUM SUNT.

1. Cognoscit se Angelus intuitive, non per speciem, lib. 4, cap. 4, num. 7 et 8. 107
 Sed per suammet substantiam immediate, a n. 9. 107
 2. Cognoscere se abstractivè Angelus non potest, ib., num. 15 et 16. 110
 Imo ne quidquid existens quidditative intelligit, ib.
 3. Si se abstractivè cognosceret, non nisi per suam substantiam id præstaret, num. 17 et 18. 110
 4. Cognoscit etiam suas potentias, et proprietates per eandem substantiam cognitam, num. 19. 112
 Et similiter accidentia contingentia, quæ in se habet, num. 20. 112
 Quamquam de iis, quæ extra intellectum sunt, oppositum sit probabile, ibid. 112
 5. Cognitio sui, in Angelo est comprehensiva, ibidem, num. 4. 105

COGNITIO DE HIS, QUÆ EXTRA IPSUM SUNT, AC PRIMUM DE DEO.

1. Angelus ea quæ extra ipsum sunt, præter Deum, non nisi per species cognoscit, l. 2, c. 5, a n. 3. 114
 2. Cognoscit Angelus per suam substantiam naturaliter Deum, lib. 2, cap. 18, num. 2. 196
 Idque tanquam per medium cognitum, a num. 3. 197
 3. Cognitio Angeli de Deo per effectus duplex: respectiva, seu cum habitudine ad creaturas, et absoluta, seu a tali habitudine libera, lib. 2, cap. 19, num. 2. 185
 4. Cognitione respectiva eadem Angelus se, ac Deum cognoscit, ibid. Cognitione vero absoluta non item, num. 3 et 4. 185
 5. Angelus cognoscendo se, necessario cognoscit Deum cognitione respectiva, non absoluta, n. 5. 186
 6. Cognitio respectiva de Deo necessario conjuncta est cum cognitione sui in Angelis, num. 6, p. 188, et cap. 36, num. 3. 348
 7. Cognitionem de Deo absolutam nequit Angelus primo inchoare, nisi vel se, vel alium effectum actu consideret, eodem cap. 19, num. 9 et 10. 203
 Inchoatam tamen potest continuare, ac etiam postea repetere, absque ullius effectus consideratione, n. 11 et 12. 204
 8. Cognoscere potest Angelus Deum etiam per species aliarum rerum, lib. 2, cap. 20, num. 1. 152
 9. Cognitio respectiva de Deo expressior est, quoad an est, quam absoluta, num. 2. 153
 10. Æque Angelus per speciem alterius Angeli, ac per suam substantiam, cognoscit Deum, num. 4. 154
 Quid de cognitione per res alias? a num. 9. 155
 11. Ex parte cognoscentis perfectior est cognitio de Deo in Angelo superiore, quam in inferiore, æqualis tamen ex parte rei cognitæ, num. 15. 156
 12. Cognitio Angeli quidditative de Deo non potest non esse intuitiva, lib. 2, cap. 17, num. 5 et 8. 195

COGNITIO DE MATERIALIBUS.

1. Cognoscit Angelus res materiales, etiam in individuo, lib. 2, cap. 2, num. 14, pag. 88, et cap. 6, n. 1 et 2. 124
 Idque in seipsis directe, num. 3. 125
 Per speciem tamen, num. 4. 125
 A Deo concreatam, atque ad multa universalem, n. 21. 131
 2. Cognoscant-ne Angeli prædicata communia per præcisos conceptus, seu non cognoscendo singularia, lib. 2, cap. 8, a num. 7. 143

COGNITIO DE SUPERNATURALIBUS.

1. Entitates supernaturales non possunt Angeli naturaliter cognoscere quidditative. Nec quando existunt videre intuitive, lib. 2, cap. 29, a num. 4. 282
 Nec etiam modos in sua qualicumque entitate supernaturales, a num. 13. 286
 2. Imo nec potest Angelus prædicta objecta cognoscere, ut possibilia etiam per media intrinseca, a num. 23. 289
 3. An saltem postquam existunt possint vel conjecturaliter ab Angelo cognosci, ibid., a num. 44. 297
 4. Naturaliter effectus, quamvis supernaturaliter producti, naturaliter ab Angelo cognoscuntur, et quidditative, et intuitive, lib. 2, cap. 30, num. 2. 302
 Imo et ipsa productio si sit tantum extrinsece supernaturalis, a num. 5. 303
 Non autem si intrinsece talis sit, num. 5, 9, et seq. 303

- An vero possibilis sit talis actio in se supernaturalis, per quam entitas naturalis producat, a n. 13. 306
 5. Naturales effectus quousque ab Angelis sint naturaliter cognoscibiles, antequam supernaturaliter fortasse fiant? ibid., a num. 19. 308
 6. Cognitionem infusam supernaturalium mysteriorum fidei, Angeli habuerunt in via, lib. 5, cap. 5, num. 4. 584
 7. Hæc cognitio imprimis fuit de Deo, ut uno, lib. 5, cap. 6, num. 2 et 3. 590
 Fuit deinde de Deo, ut trino, ac distinctior quam in nobis sit, ibid., num. 4 et 5. 591
 Item de Incarnatione, quoad substantiam, ib., n. 9. 592
 Non tamen quoad circumstantias saltem omnes, ibid., num. 19. 596
 8. Cognitio de possibilibus, vide POSSIBILE.
 Cognitio de futuris, vide FUTURA.
 Cognitio de præteritis, vide PRÆTERITA.

COGNOSCENDI VARIJ MODI IN ANGELO.

1. Cognitio rei præsentis intuitiva, quomodo ab Angelis habeatur per species a principio inditas? l. 2, cap. 6, num. 22. 132
 2. Cognitio intuitiva rei non existentis, an divinitus dari possit, lib. 2, cap. 11, num. 13. 161
 3. Idem actus potest esse cognitio intuitiva unius rei, et abstractiva alterius, lib. 2, cap. 19, num. 2. 200
 4. Cognitio intuitiva in Angelis an requirat certam objecti propinquitatem, l. 2, cap. 28, a num. 9. 259
 5. Cognitio intuitiva semper est immediata, et per se evidens, lib. 2, cap. 33, num. 13 et 14. 326
 Non item semper abstractiva, num. 15. 327
 6. Cognoscit quidditative quidquid per proprias species cognoscit, cap. 31, num. 6. 311
 7. Cognitio experimentalis semper est acquisita, l. 2, c. 12, n. 13. 169
 8. Cognitio discursiva, vide DISCURSUS.
 9. Angelum semper esse in actu secundo cognoscendi omnia, respectu quorum est in actu primo, qui doceant? lib. 2, cap. 34, num. 2. 332
 Imo necessario Angelum esse in tali actu secundo. Alii addunt a num. 4. 333
 Urique refelluntur, ibid., a num. 7. 335
 10. Nullus Angelus potest omnem omnino actum cognoscendi suspendere, cap. 35, a num. 5. 339
 Nec a sui ipsius actuali cognitione feriari, num. 8. 340
 Nec item a cognitione specierum, quas in se habet, ac adeo nec a confusa saltem cognitione objectorum, a num. 21. 344
 11. Hæc cognitio in Angelo quomodo sit fundamentum inchoandi libere cognitiones alias, ibid. 344
 12. An, et quomodo Angelus aliquid extra se necessario cognoscat? lib. 2, cap. 36, n. 3, 5, 8 et 9. 348
 13. Cognoscit Angelus plura simul ut plura diversis actibus, uno necessario, et altero libero, lib. 2, cap. 37, a num. 2. 350
 Potest idem perfecte cognoscere unico actu, quæcumque per unam speciem representantur, a n. 9. 351
 14. Angelus habens actum omnino adæquatum uni speciei universali, non potest aliam simul cognoscere, eodem cap. 37, num. 13. 352
 Utendo vero speciebus inadæquate potest simul plura, ut plura cognoscere, ibid., a num. 14 et 23. 352
 Non tamen plura sine termino, num. 30. 358
 15. An etiam possit Angelus per unicam speciem plures actus ad plura objecta, ut plura, terminatos simul elicere, problema, num. 31 et 32. 359

16. Angelum non cognoscere simul plura, nisi per modum unius, quid apud D. Thomam? ibid., a n. 20. 355

COMESTIO, vide ACTIO n. 1.

COMPOSITIO ET DIVISIO IN MENTE.

1. Angelus per unam speciem cognoscens non componit, lib. 2, cap. 32, num. 2. 316
 2. Angelum nunquam cognoscere componendo qui dicant, num. 5. 317
 In iis, quæ evidenter cognoscit, non eget compositione, a num. 6. 317
 In aliis probabile est egere, num. 17. 320

COMPOSITIO IN REBUS.

1. Compositos esse Angelos variis modis excogitari potest, lib. 1, cap. 5, num. 2. 17
 Quarum compositionum sint capaces, c. 7, a n. 4. 32
 2. Compositio excluditur ab Angelis, etiam ex materia experte quantitatis, seu spirituali, si talis aliqua possibilis fingatur, eodem cap. 7, a num. 2. 32
 Cætera vide verbo CORPUS.

COMPREHENSIO.

1. Quænam requirat comprehensio in objecto cognoscenda, lib. 2, cap. 31, num. 4. 310
 Comprehendit seipsum quilibet Angelus, lib. 2, cap. 4, num. 21. 112
 Non comprehendit vero, imo nec quidditative novit, quorum non habet propriam speciem, vel eminentiorem, lib. 2, cap. 31, a num. 4. 310
 2. Comprehendit etiam Angelus sibi inferiores, cæteraque entia naturalia seipso minus perfecta, ibid., num. 7. 311
 Omnes Angelos se invicem comprehendere, alii aiunt, alii negant, ibid., num. 11 et 12. 313
 Quid statuendum, num. 13, et sequentibus. 314
 3. Comprehensive cognitio, an sit tantum apprehensiva, lib. 2, cap. 32, num. 1. 315

CONATUS.

1. Conatus voluntatis cum auxilio, vel habitu supernaturali, sit-ne etiam supernaturalis, lib. 5, c. 10, num. 15 et 16. 615

CONDITIO, CONDITIONATUM.

1. Conditionato actu potest voluntas ferri in impossibile, lib. 7, cap. 12, a num. 13. 875
 2. Etiam quando ponitur conditio ex parte actus, datur in voluntate affectus de præsentis, circa objectum impossibile, ibid., num. 14 et 15. 875
 Item quando apponitur ex parte objecti, dari potest talis affectus, num. 17. 876
 Idque non solum in impossibilibus per accidens, sed etiam in simpliciter impossibilibus, ib., n. 18, 19. 876
 3. Conditionatæ locutionis duplex sensus, eodem c. 12, num. 15. 875
 4. Conditionatæ appetere quasdam Dei proprietates simpliciter nobis impossibiles, possumus absque peccato, lib. 7, c. 12, n. 19, et c. 13, n. 3. 876 et 881

CONTEMPLATIO.

1. Contemplatio quid, lib. 2, cap. 19, num. 11. 204
 Reperitur in Angelis, ibid. 204

CONTINUITAS.

1. Continuitas motus, vide MOTUS, a num. 12.

- COR.
1. Cordis vocabulum voluntatem, et intellectum significat in Scriptura, lib. 2, cap. 25, num. 7. 232
- CORPUS, CORPOREUM.
1. Corporeos esse Angelos secundum totam suam entitatem qui erraverint, lib. 1, cap. 5, num. 13. 17
Idem dixisse videntur aliqui Patres, cum discrimine tamen, num. 4. 17
Et pie explicantur, num. 9. 19
2. Esse Angelos omnino incorporeos probatur, ibid., a num. 6. 18
Incorporeum non est proprietas Dei omnino incommunicabilis, lib. 1, cap. 5, et cap. 6, n. 22. 16 et 27
3. Corporea natura omnino simplex est impossibilis, lib. 1, cap. 5, num. 8. 19
4. Corporeos esse Angelos, saltem ex parte, instar hominum, qui velint, lib. 1, cap. 6, a num. 1. 20
Ejus rei argumenta, num. 4 et 5. 21
Contrarium verum, tam de bonis, quam de malis Angelis. Et qua certitudine tenendum, late ostenditur, a num. 6. 22
Rursum speciatim de certitudine, num. 10. 23
5. Corporei dicuntur aliquando Angeli, comparatione Dei, ibid., num. 13 et 16, et cap. 6, num. 28. 24 et 29
6. Corpus non posse deservire Angelis ad plerasque operationes sibi competentes, si ponerentur constare substantialiter, ex illo, lib. 1, c. 6, a n. 23. 27
7. Corporum assumptio, vide ASSUMPTIO.
- CREATIO.
1. Creationem Angelorum non fuisse ab aeterno demonstrari nequit, lib. 1, cap. 2, num. 4. 5
Certum tamen in theologia, eodem num. 4, et seq. 5
Cur de facto ab aeterno fuerit? num. 7. 6
2. Creatos fuisse Angelos aliquos post mundum corporeum, qui dixerint, lib. 1, cap. 3, num. 1. 7
Creatos ante fuisse qui putent, ibid., a num. 2. 7
Oppositum late ostenditur, a num. 6. 8
Id quod etiam potuit ab Ecclesia definiri, n. 13. 11
Non est tamen adhuc definitum, num. 14. 11
Licet temerarium sit, id negare, num. 15. 11
3. Creata fuisse omnia simul, quomodo accipiendum, ibid., num. 9. 9
4. Creatio Angelorum an tradatur a Moyse, vel alibi in Scriptura, num. 11. 10
5. Creatio Angelorum omnium fuit simul, ib. n. 17. 12
Est proprie creatio, lib. 1, cap. 6, num. 9. 23
6. De loco creationis Angelorum opiniones variae, lib. 1, cap. 4, num. 1. 15
Certum habetur fuisse locum realem, atque eundem, num. 2. 15
Non videtur fuisse caelum empyreum, num. 3. 15
Sed sydereum, vel quod subjacet empyreo, n. 4. 15
- CUSTODIA, CUSTODES ANGELI.
1. Ad custodiam hominum Angelos deputari de fide est, lib. 6, cap. 17, a num. 6. 747
Ad singulos singuli deputantur, num. 8. 748
Vide etiam, num. 17. 752
Unus Angelus plures simul homines non custodit, ib., num. 10. 749
An post obitum unius alterum custodiat, ib., n. 11. 750
2. Custodia angelica praedestinat ac reprobis communis est, eodem cap. 17, num. 12. 750
Justis etiam, ac peccatoribus baptizatis, et non baptizatis, num. 14. 751
- Imo et Antichristo, num. 21. 754
3. Custos Angelus non dimittit alumnum, quantumvis peccatorem, dum vivit, num. 15 et 16. 752
4. Custos infantis in utero materno alius a custode matris, ibid., num. 18. 753
5. Custodiae angelicae beneficium etiam in lege Moysi, et naturae datum, ibid., num. 19. 753
Et ante lapsum Adami, num. 20. 753
6. Angelum custodem habuit beata Virgo, non Filius, num. 21. 754
7. Custodes Angeli peculiare dantur pro communitatibus, Regnis, Regibus, Ecclesiis, Praelatis, et similibus, ibid., a num. 22. 754
Imo personae publicae duos habent, num. 24. 755
8. Singuli Angeli singulis rerum speciebus praesunt, eodem cap. 17, a num. 25. 755
Non tamen singulis individuis, praeter homines, num. 28. 756
9. Custodia solis Angelis sanctis commissa est, lib. 6, cap. 18, num. 1 et 2. 757
10. Custodes Angeli non sunt ex supremis quatuor hominibus, ibid., num. 3 et 4. 757
11. Custodia angelica, vel particularis est, vel universalis, ibid., num. 5. 758
12. Custodia particularis singulorum hominum Angeli infimi ordinis committitur, ibid., num. 6. 758
An hi Angeli in ordine supremi sint, num. 7. 759
13. Angeli inaequalis naturae, et gloriae possunt custodire homines aequales in gloria futuros, ibid., num. 8. 759
14. Custodiae ministeria quomodo inter Angelos distributa, lib. 6, cap. 18, per totum. 757
Varia recensentur, cap. 19, a principio. 760
15. Ad principatus quae custodia pertineat? eodem cap. 18, num. 10. 759
Quae ad virtutes et potestates, num. 11 et 12. 760
16. Custodia caelorum cui ordini demandetur, eodem num. 12. 760
Quae custodia indigeant orbes caelestes, lib. 6, cap. 19, num. 10. 763
Cujus custodiae capacia sint corruptibilia? n. 11. 764
17. Dentur-ne speciales Angeli custodes poenarum propositi? Vide verbo POENA, num. 13 et 14. 764
18. Custodia Angelorum propria per mortem alumni cessat, lib. 6, cap. 19, num. 9. 763
Angeli tamen alias ipsas forte purgandas, ad locum purgatorii, et inde suo tempore ad caelum perducent, ibid. 763
19. Custodes Angeli an doleant de lapsu, vel damnatione alumni, ibid., num. 12. 764
20. Inter custodes Angelos an, et quae possit esse dissensio et pugna, num. 13. 765
- D
- DAEMONES.
1. Daemones esse quidam olim negabant, lib. 7, c. 1, num. 1. 790
Dari tamen de fide est, num. 3. 791
2. Daemonis nomen aliquando bonis Angelis tribuebatur, ibid., num. 6. 791
Pro malis tantum accipiendum, et usurpandum, ib. 791
3. Daemones noverunt Philosophi ab effectu, ibid., num. 7. 792
Eorum de daemonibus varii errores, a num. 8, et n. 18 et 20. 792 et 795
4. Daemones natura sua malos dixerunt Manichaei, et alii, lib. 7, cap. 2, num. 1. 696

- Id haereticum esse ostenditur, a num. 3. 797
5. Daemon nec malus est quoad naturam, ib., n. 7. 798
Nec quoad operandi necessitatem simpliciter, a num. 8. 798
An inclinationem naturalem ad malum habeat, ibid., a num. 12. 799
Quomodo dicatur habere passiones? lib. 1, cap. 6, num. 12. 24
6. Daemones non sunt creati in statu gloriae, lib. 5, cap. 2, a num. 5. 570
Nunquam Deum clare viderunt, num. 6. 571
7. Daemones in via habuerunt gratiam, lib. 5, cap. 3, num. 6. 576
Eamque in primo instanti creationis, cap. 4, a n. 3. 579
8. In daemonibus naturalia integra quo pacto manserint, lib. 3, cap. 11, num. 4. 414
Beatitudinem naturalem non retinent, ibid. 414
9. Daemon ex suo arbitrio habuit, ut posset peccare, lib. 7, cap. 3, num. 1. 802
10. Daemonis peccatum, vide PECCATUM.
11. Daemones peccati veniam per penitentiam tandem obtenturos, qui erraverint, l. 8, c. 7, n. 1. 983
12. Daemones in perpetuum damnati sunt, et in peccato obstinati, ib. a n. 3, et l. 3, c. 10, n. 20. 983 et 412
13. Daemoni inesse potestatem bene operandi moraliter, qui sentiant, lib. 8, cap. 8, a num. 1. 988
14. Daemon libere agendo semper peccat, ib., n. 4. 989
Imo ab actuali peccato non cessat, ibid., vide etiam OBSTINATIO.
15. Daemon semper cogitat de objecto aliquo tristitiam, doloremque excitante, l. 8, c. 11, a n. 6. 1004
Semper de facto habet actum aliquem voluntatis affectivum, a num. 9. 1004
16. Daemones ne minimam habere posse delectationem qui doceant, lib. 8, cap. 15, num. 2. 1049
Habere aliquam quasi accidentalem, verior sententia a num. 4. 1050
Non tamen post extremum iudicium, num. 16. 1053
Vide etiam DAMNATUS, IGNIS, POENA.
17. Daemones initio e caelo dejecti ad ignem inferni omnes sunt detrusi, lib. 8, cap. 16, a num. 27. 1062
Poenamque ignis irremissibilem, ac non intermissam patiuntur, a num. 33. 1063
18. An daemones semper in inferno resideant, vel etiam apud nos vagentur, cap. 17, num. 2. 1065
19. Daemones semel a nobis victi, non relegantur perpetuo in infernum, lib. 8, cap. 17, num. 3, et c. 21, num. 32. 1065 et 1098
An saltem ad tempus victi recedant? a num. 33. 1098
20. Daemonum multi, etiam post Christi redemptionem, in hoc aere vagantur, eodem c. 17, a n. 7. 1066
Non tamen Lucifer, num. 10. 1067
21. Daemones intra infernum nulla exercent ministeria, lib. 8, cap. 18, num. 1. 1067
22. In daemonibus an Hierarchiae dentur? l. 1, c. 14, num. 18, et lib. 8, cap. ult. a num. 1. 66 et 1088
23. Quae ordinum nomina in daemones quadrent? eodem cap. ult. a num. 2. 1088
24. Inter daemones est subordinatio potestatis quorundam in alios, ibid., num. 4 et 5. 1089
Unde proveniat haec potestas, a num. 6. 1090
Non est naturalis Angelis, num. 14. 1092
Nec inter Angelos in pura natura foret circa specialem Dei institutionem, vel communem eorum consensum, ibid. 1092
25. Haec potestas non est omnino tyrannica, num. 15 et 16. 1092
Sed fundata in ipsa Angelorum natura num. 17. 1093
- Consummatur tamen, partim ex communi consensu eorumdem, num. 18. 1093
Partim ex divina providentia, num. 19 et 20. 1094
26. Sub Lucifero sunt inter medii Principes amplioris, vel restrictioris potestatis, num. 21 et 22. 1094
27. Daemones singuli a quonam suis ministeriis deputentur, a num. 23. 1095
Quomodo in poenis infligendis ministrent? vide POENA, num. 11, 12 et 15.
28. Daemones an sint designati ad tentandum, pro diversitate vitiorum, a num. 26. 1096
An pro diversitate personarum, num. 29. 1097
An singuli ad singulos homines tentandos deputentur? a num. 30. 1097
29. Daemones ad certos homines impugnandos non designati, quomodo ad tentandum concurrant, num. 35. 1099
Vide alia verbo TENTATIO.
30. Daemones dolere, quod Deum aliquando amaverint, probabile est, lib. 3, cap. 10, num. 26. 411
31. Daemones pravos habitus per actus comparant, lib. 3, cap. 12, num. 5. 417
32. Daemonum accessus ad foeminas unde nati sint Gigantes quidam fabulabantur, lib. 1, cap. 6, num. 4 et 29, ac sequentibus. 21 et 30
33. Daemones in corporibus assumptis, nunc incubi, nunc succubi fiunt, ut applicent activa passivis, pro generando homine, lib. 4, cap. 34, n. 11 et 12. 539
- DAMNATUS.
1. Damnatos esse quam multos Angelos fide constat, lib. 8, cap. 4, num. 1. 972
An tales sint quicumque peccarunt? a num. 2. 973
Concluditur late pars affirmans, a num. 5. 973
2. Damnatos fuisse Angelos in eodem indivisibili instanti, in quo peccarunt qui existiment, lib. 8, c. 2, num. 1 et 2. 966
Eorum damnationem reservari in diem Iudicii qui dicant, num. 3. 966
3. Angeli non fuerunt damnati ultima poena, in quo instanti peccarunt, a num. 4. 967
Sed immediate post secundum instans, a num. 8. 968
4. Damnati semper cogitant de objectis, dolorem, tristitiamque excitantibus, l. 8, cap. 11, a n. 6. 1004
Actus quoque voluntatis semper exercent, quibus maxime affliguntur, a num. 9. 1005
5. Damnati omnes privantur donis omnibus gratuitis, licet naturalia integra retineant, l. 5, c. 5, n. 19. 589
6. Damnati ex vi status habent necessario actus mere poenales, a num. 13. 587
Imo et actus non mere poenales: defectu tamen aliquo contra rationem vitiatos, a num. 18. 589
7. Damnati peccando novas poenas damni, aut sensus jam non merentur, num. 27. 590
8. Damnati homines novis poenis post Resurrectionem afficiendi, lib. 8, c. 12, n. 30 et 37. 1019 et 1021
9. Damnatus homo majoris demeriti, et damnationis, quam Lucifer esse potest, licet Luciferi peccatum sit omnium maximum, lib. 7, cap. 19, num. 1. 931
10. Vide etiam DAEMON, n. 15, IGNIS, OBSTINATIO, POENA.
DECEPTIO, vide FALSITAS.
DELECTATIO, vide DAEMON, num. 16.
- DELIBERATIO.
1. Ad deliberationem non egent Angeli tempore, l. 5, cap. 7, num. 7, et cap. 8, num. 4. 603 et 606